

[Ingomar Petersen.]

det område, så kan man måske tage op til diskussion — og det synes jeg vi skal diskutere i arbejdsmarkedsudvalget — om der så kunne være rimelighed i eventuelt at indføre en eller anden ordning. Jeg er ikke sikker på, at det skal være en dispensationsordning. Jeg tror, det er nødvendigt, at man har nogle ganske faste regler.

Burgdorf (KF):

Hensigten og formålet med dette lovforslag er ganske givet rigtig, idet man vil søge at afbøde nogle af de ulemper, som er en følge af den arbejdsløshed, vi har, men jeg kan som tidligere ordførere undre mig over, at kristeligt folkeparti fremsætter forslaget på nuværende tidspunkt, at man ikke afventer det nedsatte udvalgs betænkning om disse ting. Når udvalget har kulegravet problemerne, kan vi mere klart se, hvad det egentlig er det drejer sig om. At der er problemer her, det tror jeg vi alle sammen er klar over, og jeg er også klar over, at vi alle sammen gerne vil afbøde dem. Hvordan det kan gøres, det ved jeg ikke rigtig, men det må vi jo finde ud af i udvalget enten nu eller senere.

Jeg synes også, der er flere punkter, der er temmelig uklare. Det er ministeren, der bliver bemyndiget til at dispensere eller bliver bedt om at foretage undersøgelser med henblik på dispensationer. Man siger ingenting om, på hvilken baggrund og ud fra hvilke kriterier ministeren kan give disse dispensationer. Men det får vi måske noget at høre om i udvalget.

Ebba Strange (SF):

Mit partis ordfører i arbejdsmarkedssager er desværre forhindret i at være til stede i dag, og jeg skal derfor gøre mit indlæg ganske kort.

Som arbejdsministeren nævnede, har SF fremsat lovforslag om, at § 55 bliver ophævet, og vi står selvfølgelig ved, at vi ønsker denne paragraf ophævet.

Vi undrer os nok lidt over, hvordan man vil administrere det forslag; kristeligt folkeparti her fremsætter. Det kan selvfølgelig være et skridt på vejen, men hvordan man vil skabe retfærdighed og finde frem til de grupper ved at give arbejdsministeren den ret til dispensation, det har vi svært ved at fo-

restille os. Vi ønsker naturligvis vores eget forslag gennemført og ikke den halve løsning, som vi finder dette er.

Derimod vil jeg gerne takke kristeligt folkeparti, fordi de har gjort os opmærksomme på § 72. Jeg tror ikke, det indgik i vores forslag, at den skulle fjernes, men det må vi jo se at få med, når der skal stilles ændringsforslag.

Jørgen Jensen (DKP):

Som det allerede er nævnt, er det rigtigt, at kommunisterne har stillet et forslag om ophævelse af de tidsbegrænsninger, der er i arbejdsløshedslovgivningen. Når vi har gjort det gentagne gange, og når vi også i taler her i folketinget har gjort os til talsmand for nødvendigheden af det, så er det først og fremmest for at fjerne den utryghed, som er hos dem, der er ramt af arbejdsløsheden i dag.

Jeg vil godt sige til nogle af de bemærkninger, der er faldet om, at man skal have en fast lovgivning: ja, men det er vel på betingelse af, at vi har nogenlunde faste og ensartede forhold på arbejdsmarkedet. Når det ændrer sig sådan, at man nu her omkring juletid har 200.000 arbejdsløse, når man har fag, som har haft arbejdsløshed gennem en meget lang periode, så forstår jeg ikke, at man kan tale om, at lovgivningen skulle være uændret på dette område. Når man siger, at der er ingen, der rammes, så tror jeg ikke, det er et spørgsmål om, hvorvidt der er 10, 20 eller 50 der rammes. For os er det et spørgsmål om, at den utryghed, som er hos dem, der bliver ramt af arbejdsløshed, må fjernes.

Jeg må også sige, når man taler om, at man kunne tage arbejde i nært beslægtede områder: ja men det er jo sådan i dag, at alle er ramt af arbejdsløshed.

Når man taler om, at arbejdsformidlingen ikke har den fornødne styrke og vilje og evne til at anvise arbejdskraft, ja, så har vi jo også mange gange peget på, at det måske havde været rimeligere at lade det ligge i fagforeningerne, som kendte til disse forhold.

Jeg vil godt gentage det, jeg sagde sidste gang vi behandlede disse ting: vi mener, tidsbegrænsningerne skal helt væk, og det mener vi både om 26 ugers reglen, om 180 dages reglen og om 78 dages reglen.